

Yanımdan ayrıl-
ma ey Ebu Bekir!
Bedenime ve
kalbime gelen
her sıkıntı senin
mübârek yüzünü
görmekle hafifli-
yor. Seninle kalbim
kuvvetleniyor.

Ramazan Hatıraları

Abdulkadir Suphandağı

Denilebilir ki, Allah'ın bize en büyük armağanı olan Kur'ân-ı Kerim'de ve Şanlı Resul Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) hayatıyla öğrettiği her şey bir bütün olarak her Allah dostunun hayatında gizlidir. Öyle ki bir Allah dostunun hayatını ele aldığınızda sanki bütün Allah dostlarının hayatlarını öğrenmiş gibi oluyoruz. Çünkü beslendikleri kaynak aynı kaynak, değişen şey ise sadece isim, suret ve yaşadıkları yer ve zamanlar. İşte şimdi bu yaşadıkları zaman ve mekan farklılıklarına rağmen Allah Dostları'nın Ramazan Hatıralarına baktığımızda Allah'ın mübarek kıldığı Ramazan ayını ve o aydaki orucu ne kadar mübarek saydıklarına şahit oluyoruz.

İsterseniz ilk olarak bu aziz dinin ilklerinin yaşadıkları ve günümüze kadar gelerek bizlere rehberlik eden hadiselerle bakalım.

Aylardan Ramazan:

Ramazan'ın on yedinci günü:

Günlerden Cuma:

Savaşlardan Bedir:

Komutan İki Cihan Serveri Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)

Dost: Hz. Ebu Bekir

Ve efendimizin Bu korkunç imtihan gününde Hz. Ebubekir'e hitabı: "Yanımdan ayrılma ey Ebu Bekir! Bedenime ve kalbime gelen her sıkıntı senin mübârek yüzünü görmekle hafifliyor. Seninle kalbim kuvvetleniyor." Yeryüzünde böyle bir ölüm kalım savaşında, can pazarının tam ortasında bir ramazan geçiren kaç kişi var?

Sahabe efendilerimiz Efendiler Efendisi'ne arkadaş olmuş yoldaş olmuş yeryüzünün en seçkin ve şanslı insanlarıdır. İşte bu mübarek insanlar, Allah ve Resulünün en sadık dostları ondan dinlediklerini harfiyen yapmaya gayret ediyorlardı. Ne var ki onlar da insandı ve onlarda da nefis vardı.

Bütün fıkıh ve büyük hadis kitaplarında yer alan hadise şöyle cereyan ediyor:

Ramazan-ı şerif ayı idi. Serhend'e geldiğimde İmam-ı Rabbani hazretleriyle görüşünce bana; "Hafız! Teravih namazını, hatim ile kıldır!" buyurdu.

Hiz. Ebu Hüreyre anlatır:

- Bir kimse gelip: helak oldum, ya Resulallah, dedi.

- Seni helak eden nedir? diye sordu Efendimiz.

- Ramazanda ailemle beraber oldum, orucum bozuldu, dedi sahabi.

- Bir köle azat etmen gerekir.

- Kölem yok.

- Kölen yoksa, aralıksız iki ay oruç tutman gerekir.

- İki ay oruç da tutamam.

- Altmış fakire birer fitre (Ramazan ayında her mümin için verilmesi gereken sadaka) vermen gerekir.

- Bunu da bulamam.

Bu arada Resulullah'a bir sepet kuru hurma getirmişlerdi. Adama buyurdu ki:

- Al şunları fakirlere sadaka olarak dağıt!

- Kime vereyim ya Resulallah? Vallahi bu şehirde bizden daha fakiri yoktur. İzin verirseniz bunları aileme götürüyüm.

Resulullah mübarek dişleri görünecek kadar güldü. Sonra buyurdu ki:

- Götür onlara yedir.

İmam-ı Rabbani hazretlerinin eski talebelerinden biri şöyle bir hatıra nakleder: "Küçüklüğümde Kur'ân-ı Kerim'i ezberleyip hafız olmuştum. Sonra Serhend'den İlahabad'a gittim. Zamanla işe dalıp ezberimi unuttum. Bende hafızlık kalmadı ve bu hâl üzere aradan birkaç yıl geçti. Sonra memleketim Serhend'e döndüm. Bu sırada Ramazan-ı şerif ayı idi. Serhend'e geldiğimde İmam-ı Rabbani hazretleriyle görüşünce bana; "Hafız! Teravih namazını, hatim ile kıldır!" buyurdu. Kur'ân-ı Kerim'in ezberimde kalmadığını, hafızlığımı kaybettiğimi söyledim. Fakat "Okuyacaksınız!" buyurdu. Üç defa

hâlimi arz edip; "Bende hafızlık kalmadı." dedimse de kabul etmediler. Çaresiz emre uydum. Teravih namazını kıldırarak üzere imam oldum. İmam-ı Rabbani hazretlerinin himmeti ve emirlerinin bereketi ile unuttuğum hâlde ilk gün yirmi bir cüz'ü ezberden okumak suretiyle teravih kıldırarak. İmam-ı Rabbani hazretleri kıyamda dinledi. Diğer cemaat uzun müddet kıyamda durmaya güç yetiremedi. İkinci gün teravihde hatmi tamamladım. Bende hafızlık kalmadığı hâlde böyle okuyabilmem, İmam-ı Rabbani hazretlerinin bereketi ile idi."